

РЕШЕНИЕ

№ 3669

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 21.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **1184** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 233, изр. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Образувано по жалба на В. К. М. от Г. Г. Д., У. „В. срещу Заповед № 4631 от 29.12.2010 г. на директора на Г. Д. „ П. (ГД „ГП”), с която на основание чл. 228, т. 2, чл. 226, ал. 1, т. 6 и чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение на длъжност полицаи-старши технически сътрудник (домакин на ГКПП-И), водач на автомобил в група „Логистика” от администрация на ГПУ-Г. Д. при РДГП-С, категория „Е-II степен”.

В жалбата се твърдят допуснати съществени процесуални нарушения: 1. жалбоподателят не е бил запознат със заповедта за образуване на дисциплинарно производство, не са му били разяснени правата да дава обяснения, да представя доказателства и да бъде подпомаган от друг служител на МВР; 2. жалбоподателят не е бил запознат с обобщената справка; 3. неспазване на срока по чл. 225, ал. 2 от ЗМВР. На следващо място се твърди нарушение на материалния закон – оспорва се извършването на дисциплинарно нарушение и наличието на материалноправните предпоставки за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. На последно място се твърдят допуснати съществени процесуални нарушения при връчване на процесната заповед. Иска се нейната отмяна.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменена оспорената заповед и

присъждане на разноските по водене на делото.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното:

С предложение рег. № 21335/13.07.2010 г. по описа на РДГП-С са постъпили данни, че полицаи В. К. М. за времето от неустановена дата до 06.07.2010 г. като длъжностно лице-домакин на ГКПП-И от ГПУ-Г. Д. при РДГП-С противозаконно е присвоил имущество (дизелово гориво), поверено му в качеството на длъжностно лице да го пази. С постановление № 1594/06.07.2010 г. на РП-Г. Д. е образувано досъдебно производство по чл. 201, ал. 1 от НК срещу полицаи В. К. М..

Със Заповед рег. № 2545/16.07.2010 г. на директора на ГД „ГП” е образувано дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина. Заповедта се основава на цитираното по-горе предложение рег. № 21335/13.07.2010 г. по описа на РДГП-С. Деянието е квалифицирано по чл. 227, ал. 1, т. 7, пр. 2 от ЗМВР и чл. 227, ал. 1, т. 10, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР. Със заповедта е назначен дисциплинарно-разследващ орган – комисия с поименно посочен състав. Разпоредено е дисциплинарно-разследващият орган да запознае държавния служител срещу подпис със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, да разясни правата му да участва в дисциплинарното производство самостоятелно като дава обяснения и представя доказателства и да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР; да изготви обобщена справка за резултата от разследването и становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител в срок до 13.08.2010 г. На основание чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМВР жалбоподателят е отстранен временно от длъжност, считано от датата на запознаването му със заповедта за образуване на дисциплинарно производство и е разпоредено да му бъдат иззети служебната карта и служебното оръжие. Със Заповед рег. № 2629 от 23.07.2010 г. на директора на ГД „ГП” е променен съставът на дисциплинарно-разследващия орган. От представената по делото покана рег. № 12029 от 27.07.2010 г. се установява, че Заповед рег. № 2545/16.07.2010 г. и Заповед рег. № 2629 от 23.07.2010 г. на директора на ГД „ГП” са връчени на жалбоподателя при условие на отказ. Отказът е удостоверен с подписите на двама свидетели: старши инспектор М К Фирков и инспектор К А Муртев. За отказа за запознаване със заповедта за образуване на дисциплинарно производство е съставен Протокол рег. № 12481 от 02.08.2010 г.

До жалбоподателя е адресирана покана рег. № 12027 от 27.07.2010 г. за даване на писмени обяснения. Поканата е връчена при условие на отказ. Отказът е удостоверен с подписите на двама свидетели: старши инспектор М К Ф. и инспектор К А М..

Със Заповед рег. № 2819 от 12.08.2010 г. на директора на ГД „ГП” е удължен срокът за извършване на разследването до 13.09.2010 г. Тази заповед също е връчена на жалбоподателя при условие на отказ, удостоверен с подписите на двама свидетели.

Дисциплинарно-разследващият орган е изготвил обобщена справка рег. № 15615 от 24.09.2010 г. До жалбоподателя е изпратена покана с обратна разписка за запознаване с обобщената справка. В РД „ГП”-С, ГПУ с вх. № 7277 от 29.09.2010 г. е постъпил отговор от жалбоподателя, че ползва отпуск поради временна неработоспособност и ще се яви да се запознае с обобщената справка, когато здравословното му състояние позволява това.

Със Заповед рег. № 3361 от 01.10.2010 г. на директора на ГД „ГП” е извършено второ удължаване на срока за извършване на разследването – разпоредено е разследването да приключи не по-късно от пет дни след явяване на служителя на работа. След явяване на работа на жалбоподателя е изготвена нова обобщена справка с рег. № 21479/17.12.2010 г., с която е приключено разследването. От Протокол рег. № 21485 от 17.12.2010 г. се установява, че жалбоподателят е отказал да се запознае с обобщената справка и обобщената справка е връчена на жалбоподателя при условие на отказ. Отказът е удостоверен с подписите на двама свидетели. Въз основа на събраните доказателства по време на извършеното разследване дисциплинарно-разследващият орган е приел за установено от фактическа страна, че в края на м. май 2010 г. началникът на ГКПП-И докладвал на заместник началника на ГПУ-Г. Д. за възникнали в него съмнения, че от генератора за автономно електрическо захранване на ГКПП-И се източва гориво – при една от проверките на подземния паркинг на ГКПП-И началникът на ГКПП-И открил туба от минерална вода, която миришела на нафта. Във връзка с възникналите съмнения инспектор К поставил белези на определени места и констатирал, че тубата продължава да се използва. За агрегатното помещение, чрез което се осигурява аварийно електрическо захранване на ГКПП-И, разполагали с ключове началникът на ГКПП-И и полицаи В. М. в качеството му на домакин на ГКПП. Достъп до помещението имал и ЛРТП Т – електротехник, който за да влезе в помещението, получавал лично ключ от началника на ГКПП-И. При проверки на поставените белези било установено, че промяна в бележите има само, когато на работа е домакинът на ГКПП-И полицаи М.. На 04.07.2010 г. заместник началникът на ГПУ-Г. Д. получил от инспектор Атанасчиков от Д „ВС” маркер „Солвент-124”. За получаването на маркера бил съставен приемо-предавателен протокол рег. № 10907/06.07.2010 г. На 05.07.2010 г. заместник началникът на ГПУ-Г. Д. в присъствието на ЛРТП Т поставил маркера в резервоара на генератора. За това действие бил изготвен протокол рег. № 10911/06.07.2010 г. На 06.07.2010 г. началникът и заместник началникът на ГПУ-Г. Д. в присъствието на инспектор Б и инспектор Атанасчиков от Д „ВС” провели работна среща с прокурор К Сулев от РП-Г. Д.. За случая бил уведомен административният ръководител на РП-Г. Д.-прокурор Ч и била сформирана оперативно-следствена група, която на същата дата – 06.07.2010 г. под ръководството на прокурор Сулев извършила проверка на лекия автомобил на жалбоподателя – Фолксваген „Поло” с ДК № Е 9919 ВТ. Автомобилът бил паркиран в непосредствена близост до помещението, където се намирал генераторът. Проверката била извършена в присъствието на жалбоподателя. Установено било, че само горепосоченият автомобил, намиращ се на подземния паркинг на ГКПП, бил с дизелов двигател. Взета била проба от резервоара на генератора. Непосредствено след това на полицаи М. му прилошало и паднал на земята в помещението, където бил генераторът. Извикан бил екип на спешна помощ от Г. Г. Д., който отвел М. до МБАЛ „И Скендеров” за обстоен преглед. В болницата по разпореждане на Началник ГПУ били изпратени Началник ГКПП-И и доктор К от медицинска служба при ГПУ-Г. Д.. Същите в разговор с лекаря, приел М., били уведомени, че при първоначалния преглед не са констатирани сърдечни проблеми, а проблемите са най-вероятно на нервна основа. Полицай М. бил настанен в неврологично отделение на МБАЛ „И Скендеров”, където бил поставен под лекарско наблюдение. Предвид създалата се ситуация прокурор Сулев в присъствие на поемни лица запечатал автомобила на полицаи М.. Автомобилът останал на ГКПП-И и му била осигурена охрана. С постановление вх. № 1594/06.07.2010 г. по описа на РП-Г. Д. било

образувано досъдебно производство срещу В. К. М. за престъпление по чл. 201, ал. 1 от НК. На 14.07.2010 г. прокурор Сулев в присъствието на служителите от Д „ВС“-Атанасчиков и Доленски и технически сътрудник от РУ „П.-Г. Д. извършил оглед на лекия автомобил на полицаи М.. На огледа освен осигурените поемни лица присъствал и собственикът на автомобила Крум М.-син на полицаи М.. В багажника били открити пластмасова бутилка от два литра с червена течност и пластмасова помпа за течности. От резервоара на автомобила били източени около 15 литра гориво със същия цвят като течността в бутилката. Изетите вещи били запечатани и след оформянето на протокола от огледа автомобилът бил върнат на собственика. С постановление от 15.07.2010 г. следовател А. П. от ОСЛО при ОП-Б била назначена химична експертиза на изетите проби от резервоара на генератора при ГКПП-И, резервоара на автомобила на М. и откритата в багажника бутилка с течност. Експертизата била възложена на НИКК-МВР-Г. С.. Резултатите от извършената експертиза били отразени в протокол № 10/ФЗХ-264, съгласно който представените за изследване течности са нафта, като и в трите представени проби е установено наличието на едно и също багрило. Въз основа на изложените фактически констатации и на основание чл. 224, ал. 2, т. 1 и 4, чл. 226, ал. 1, т. 6, чл. 227, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР и чл. 228, т. 2 от ЗМВР дисциплинарно-разследващият орган направил предложение за налагане на дисциплинарно наказание – „уволнение“.

В горния ляв ъгъл върху обобщената справка има ръкописен текст със съдържание „запознах се“, дата 29.12.2010 г. и подпис на директора на ГД „ГП“ Захарин П.

До жалбоподателя е адресирана нова покана за даване на писмени обяснения с рег. № 21429 от 17.12.2010 г. С протокол № 21437 от 17.12.2010 г. е установено, че жалбоподателят се запознал с поканата, разяснено му било правото да дава обяснения, да представя доказателства и да бъде подпомаган в защитата си от друг служител. С подписите на двама свидетели е удостоверено, че жалбоподателят отказал да подпише поканата, както и да даде писмени обяснения.

Въз основа на резултатите от разследването дисциплинарно-разследващият орган е изготвил становище за наличие на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя – чл. 224, ал. 2, т. 1 и 4, чл. 226, ал. 1, т. 6, чл. 227, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР и чл. 228, т. 2 от ЗМВР. В становището е обосновано, че следва да бъде наложено най-тежкото дисциплинарно наказание – „уволнение“.

От ответника е представена справка рег. № 20577 от 27.05.2011 г., с която се удостоверява, че през периода 05.05.2010 г. до 12.12.2010 г. жалбоподателят е ползвал отпуск поради временна неработоспособност общо 166 календарни дни.

В процесната заповед дисциплинарно наказващият орган е възприел фактическите констатации от обобщена справка с рег. № 21479/17.12.2010 г. Обосновал е, че от събраните доказателства се установява нарушение на изискванията на т. 4, 7 и 8 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със Заповед рег. № Из-2013/08.11.2006 г. на министъра на вътрешните работи. Неправомерните действия са станали известни на представители на други служби на МВР и на други държавни органи, с което полицаи М. е уронил престижа на службата. Деянието е правно квалифицирано като тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР. На основание чл. 228, т. 2, чл. 226, ал. 1, т. 6 и чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР му е

наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение на длъжност полицай-старши технически сътрудник (домакин на ГКПП-И), водач на автомобил в група „Логистика” от администрация на ГПУ-Г. Д. при РДГП-С, категория „Е-II степен”.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. По изложените съображения е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна.

Процесната заповед е издадена от компетентен административен орган в кръга на правомощията му по чл. 228, т. 2, вр. чл. 186, ал. 1 от ЗМВР и по чл. 246, т. 2, вр. чл. 186, ал. 1 от ЗМВР.

При издаването ѝ е спазена установената писмена форма.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съдържащи се в ЗМВР и ППЗМВР.

Административният акт е издаден в рамките на установените в чл. 225, ал. 1 от ЗМВР преклузивни срокове. Съгласно цитираната разпоредба, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването им. Съгласно чл. 223, ал. 1 от ППЗМВР, дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, разполага с достатъчно доказателства за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя. В настоящия случай нарушението е извършено от неустановена дата до 06.07.2010 г., като директорът на ГД „ГП” (органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание „уволнение” на жалбоподателя) е запознат със съдържащите се в дисциплинарното дело доказателства на датата на подписване на обобщената справка – 29.12.2010 г. Процесната заповед е издадена на същата дата, което означава, че е спазен двумесечният срок, започнал да тече от датата на откриване на нарушението. Едновременно с това е спазен и едногодишният срок, който е започнал да тече от извършване на нарушението.

Предвид наличието на данни за извършено тежко нарушение и в съответствие с разпоредбата на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното производство е образувано с писмена заповед на директора на ГД „ГП”. С посочената заповед е назначен дисциплинарно-разследващ орган – комисия. Разпоредено е дисциплинарно-разследващият орган да запознае държавния служител срещу подпис със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, да разясни правата му да участва в дисциплинарното производство самостоятелно като дава обяснения и представя доказателства и да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР; да изготви обобщена справка за резултата от разследването и становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител. В изпълнение на разпоредбата на чл. 243, ал. 1 от ППЗМВР препис от заповедта за образуване на дисциплинарно производство е връчена на държавния служител при условие на отказ, надлежно удостоверен с подписите на двама свидетели. До жалбоподателя са били адресирани две покани за писмени обяснения – преди и след изготвяне на обобщената справка. И двете покани са връчени при условие на отказ, надлежно удостоверен с подписите на двама свидетели. По същия начин е връчена на жалбоподателя обобщена справка рег. № 21479/17.12.2010 г.,

с която е приключило разследването. Изложеното обосновава пълна неоснователност на доводите на жалбоподателя, че по време на дисциплинарното производство му е било нарушено правото на защита. Както по време на ползвания отпуск поради временна неработоспособност, така и след завръщането му на работа – 13.12.2010 г. на жалбоподателя е осигурена възможност за активно и пълноценно упражняване на правото му на защита самостоятелно и/или чрез друг служител на МВР.

Доводите за допуснати съществени процесуални нарушения при връчване на процесната заповед не касаят съществото на спора, поради което са неотносими и не следва да бъдат обсъждани при проверка на законосъобразността на административния акт.

Оспорената заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон. Въз основа на събраните в дисциплинарното производство доказателства дисциплинарно наказващият орган е достигнал до правилни изводи от фактическа страна и правна страна. С поведението си жалбоподателят е нарушил т. 4, 7 и 8 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Съгласно т. 4 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме; съгласно т. 7 държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява и съгласно т. 8 държавният служител насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си. Правилно е прието от дисциплинарно наказващия орган, че с поведението си жалбоподателят е осъществил състава на тежко дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР - деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижът на службата. Нормата на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР предвижда, че дисциплинарното наказание уволнение се налага задължително при извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение. Разпоредбата на чл. 230, ал. 2 от ППЗМВР определя кои са други тежки дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР и за които се налага дисциплинарно наказание „уволнение”, като в т. 4 е посочено - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. Следователно, касае се за такива деяния, които трябва да отговарят на две кумулативни изисквания - да са несъвместими с етичните правила на държавните служители в МВР и с тях да се уронва престижът на службата. В случая са изпълнени и двете изисквания. Безспорно е установено, че жалбоподателят е нарушил със своето поведение и трите разпоредби, цитирани в процесната заповед. Действията на жалбоподателя са станали непосредствено достояние на лица извън системата на МВР, което според съда се е отразило негативно върху авторитета на службата и е довело до уронване на нейния престиж.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е издадена при спазване на изискванията за компетентност и форма, в съответствие с процесуалноправните и материалноправните разпоредби и с целта на закона, поради което е законосъобразен административен акт и липсват основания за отмяната ѝ. Ето защо жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. М. от Г. Г. Д., У. „В. срещу Заповед рег. № 4631 от 29.12.2010 г. на директора на Г. Д. „. П..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: